CHÙA LINH-SƠN

HỘI-QUÁN

CỦA HỘI NAM-KỲ NGHIÊN-CỨU PHẬT-HỌC

149, ĐƯỜNG DOUAUMONT -:- SAIGON

LỜI KHUYÊN BẢO VỀ SỰ TU HÀNH

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 1962

Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard -:- Saigon

CHÙA LINH-SƠN

HỘI-QUÁN

CỦA HỘI NAM-KỲ NGHIÊN-CỨU PHẬT-HỌC

149, ĐƯỜNG DOUAUMONT -:- SAIGON

LỜI KHUYÊN BẢO VỀ SỰ TU HÀNH

ECOLE FRANÇAISE D'EXTRÊME-ORIENT
INDOCHINE
N° 1962

Tôi có mấy đều khuyên gắng cùng Bổn-đạo (Nam và Nữ) của Chùa Linh-Sơn, là Hội-quán của Hội Nam-kỳ Nghiên-Cứu Phật-Học, ở tại Saigon, đường Douaumont, số 149, đặng rõ.

Vì số người qui-y về Chùa Linh-Sơn đã nhiều, mà phần đông thì ở các tĩnh trong xứ Nam-Kỳ, khó nỗi lai vãng cho thường mà nghe lời khuyên bảo về sự tu hành, nên tôi tỏ mấy đều dưới đây, xin quí-vị tuân theo mà thi-hành cho có trật tự.

CÁCH TU HÀNH

Chữ « **TU** » nghĩa là « **SỬA** » ; còn chữ « **HÀNH** » nghĩa là « **LÀM** ».

8° Indoch. Pièce
2592

Đó là nói như muốn sửa thân tâm của mình cho được chơn chánh, thì phải làm theo pháp Phật.

Cứ như trong kinh sách của Phật dạy, thì những người tu tại gia, sau khi đã thọ pháp Tam-qui rồi, thì phải giữ theo năm điều giái-cấm là : 1° đừng sát sanh hại vật, — 2° đừng trộm cấp gian tham, — 3° đừng tà dâm lang chạ, — 4° đừng nói láo và nói đâm thọc, — và 5° đừng uống rượu.

Nếu mình giữ năm điều giái-cấm ấy được hoàn-toàn, thì chẳng những khỏi tội-nghiệp về sau mà thôi, lại trong lúc hiện-thế nầy, cũng đặng thêm phước thêm duyên, mà làm cho gia-đình hưng vượng là khác nữa.

CÁCH ĂN CHAY

Về việc ăn chay, thì tùy theo sức của mỗi người, chớ tôi không dám ép tràng trai.

Vì có nhiều kẻ phải làm công chuyện nặng nề mà nuôi cha mẹ cùng là vợ con, nên phải dưỡng sức mình mà lo cho trọn nhơn đạo.

Bởi vậy, nên tùy theo sức mình, hoặc ăn lục trai, nghĩa là mỗi tháng sáu bữa (1° mùng tám, —

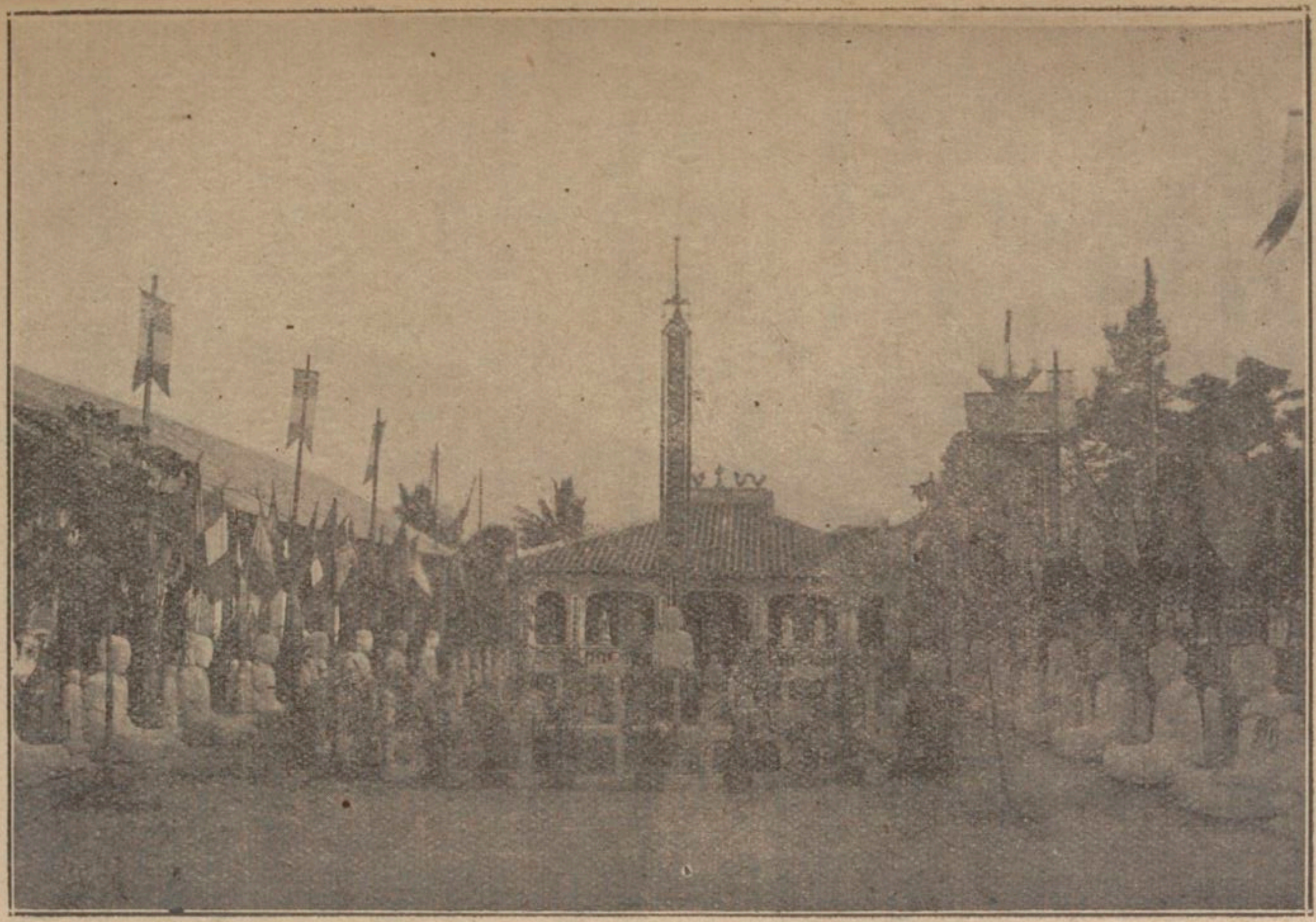

Chùa LINH-SƠN, Hội-quán của Hội Nam-Kỳ Nghiên-Cứu Phật-Học ở đường Douaumont, số 149, Saigon. (Lúc khánh-thành ngôi Pháp-Bảo-Phương hồi năm 1929).

2° mười bốn, — 3° rằm, — 4° hai mươi ba, — 5° hai mươi chín, — và 6° ba mươi), hoặc ăn thập-trai, nghĩa là mỗi tháng mười bửa (1° mùng một, — 2° mùng tám, — 3° mười bốn, — 4° rằm, — 5° mười tám, — 6° hai mươi ba, — 7° hai mươi bốn, — 8° hai mươi tám, — 9° hai mươi chín, — và 10° ba mươi) cũng đặng, — miễng là giử gìn lòng mình làm sao cho đặng chơn chánh thì thôi.

CÁCH THỜ PHƯỢNG

Trong nhà phải thờ đức Phật A-Di-Đà (hoặc bằng cốt, hoặc bằng tượng), đặng hằng ngày lễ bái và tu niệm.

Nhưng thờ Phật, thì thiết tại giữa căn nhà trước, cho tôn nghiêm và sạch sẽ, chớ chẳng nên bật bựa dơ dáy mà mang tội.

Nếu mình có lòng thành kính mà thờ Phật, thì chẳng những kiếp-kiếp đời-đời đặng phần phước lợi mà thôi, lại trong lúc tại-thế nầy, cũng khỏi bị tà ma nhiễu loạn, mà gia-đình quyến-thuộc đều được mọi sự an lành, và làm việc gì cũng mản nguyện cả.

SỰ TỤNG KINH TRÌ CHÚ

Những kinh chú thường tụng là : 1° A-Di-Đà,— 2° Hồng-Danh. — 3° Vu-Lan, — 4° Phổ-Môn, — 5° Kim-Cang, — 6° Địa-Tạng, — 7° Bác-Nhã Tâm-Kinh.

Nếu có tụng thì tụng thứ kinh nghĩa bằng chữ quốc-ngữ của các vị trong Tòa-soạn « Từ-Bi-Âm » mới diễn dịch ra đó, thì dễ hiểu và dễ sanh lòng tín-ngưỡng; chớ đừng có tụng kinh chữ Tàu như trong các chùa, đã không hiểu nghĩa chi cả, thì làm sao rõ được lời của Phật mà phát tâm tu trì.

Còn những chú thường tụng là chú Đại-Bi và chú Chuẩn-Đề.

Nhưng trước khi tụng kinh hay là trì chú, thì phải rửa mặt, rửa tay, súc miệng và thay áo đổi xiêm cho sạch sẽ, rồi đứng trước bàn Phật, thắp hương vái nguyện cho bá-tánh đều đặng tỉnh hồn mê, tỏ tánh giác, sống thì phước huệ tăng long, chết thì siêu sanh Tịnh-Độ, rồi sau mới vái nguyện cho mình cũng y như vậy.

Khi tụng thì tâm đừng xao lảng, tai đừng nghe chuyện ở ngoài, mắt thì chăm ngó vào chữ kinh, miệng thì đọc cho rõ ràng, và thân thì phải ngồi kiết-già cho đoan chánh.

NGHI-THỨC LẠY HỒNG-DANH SÁM-HỐI

Mỗi tháng, tối bữa mười bốn và tối bữa ba mươi (như tháng thiếu thì tối bữa hai mươi chín), chẳng đặng bỏ thời khóa-tụng và phải lạy Hồng-Danh mà sám-hối nữa.

Lễ sám đó thiệt rất có ích, vì từ hồi vô-thỉ nhẫn lại đây, mình thay xác đổi hình, làm thân dị-loại nhiều không biết là bao nhiêu; nên tội-nghiệp của mình tạo ra đời dồn kiếp chứa, đâu phải là ít.

Vậy thì mỗi tháng, tối bữa mười bốn và tối bữa ba mươi, mình phải một lòng thành kính, niệm danh hiệu Chư-Phật mà cầu xin sám-hối những tội-nghiệp của mình cho tiêu hết, thì cái công-đức tu hành mới được viên mãn.

Còn như ai muốn đến chùa trong làng mình mà lạy Hồng-Danh Sám-Hối, thì càng tốt nữa.

Nhưng trước khi lễ sám, phải mật nguyện như vầy:

Cúi xin Chư Phật mỡ lượng từ-bi mà chứng minh cho tôi, xin cho tôi nhờ cái công-đức của lễ Hồng-Danh Sám-Hối nầy mà tiêu diệt hết thảy các thứ tội ác thuộc về nghiệp thân, nghiệp miệng, và nghiệp lòng của tôi tạo ra từ hồi vô-thỉ cho đến ngày nay, và cũng nhờ cái công-đức ấy mà thêm phước thêm duyên, sống hưởng lộc Trời, thát về cõi Phật. — Nam-Mô A-Di-Đà Phật.

Như muốn tụng Hồng-Danh Sám-Hối, thì dùng quyển kinh nghĩa « A-Di-Đà, Hồng-Danh và Vu-Lan » bằng chữ quốc-ngữ, có sẵn tại Chùa Linh-Sơn, (thứ lớn giá là 0$30, còn thứ nhỏ giá là 0$14).

CÁCH NIỆM PHẬT

Người tại gia đã thọ pháp Tam-qui Ngũ-giái rồi, thì mỗi bữa sớm mơi, thức dậy phải làm y như nghi-thức tụng kinh đã nói trên đó, rồi niệm danh hiệu của Phật và Bồ-Tát như dưới đây:

Nam-Mô Tây-phương Cực-lạc thế-giái, tam thập lục vạn ức nhứt thập nhứt vạn cữu thiên ngũ bách đồng danh đồng hiệu A-Di-Đà Phật (10 lần);

Nam-Mô A-Di-Đà Phật (10 lần);

Nam-Mô Quan-Thế-Âm Bồ-Tát (10 lần);

Nam-Mô Đại-Thế-Chí Bồ-Tát (10 lần);

Nam-Mô Nhứt-Thiết Bồ-Tát Thinh-văn Chư-Thượng Thiện-Nhơn (10 lần);

Khi niệm thánh-hiệu trên đó rồi, thì đọc bài Sám Thập-Phương, bài Nguyện Nhứt-Tâm và lời nguyện riêng của mình, kế tụng chú Vãng-Sanh (hoặc 7 lần hoặc 10 lần) rồi tụng bài Tam Qui-Y.

Mấy bài ấy đã có in trong quyển kinh nghĩa « A-Di-Đà, Hồng-Danh và Vu-Lan » bằng chữ quốc-ngữ, có sẵn tại chùa Linh-Sơn. — Vậy mỗi nhà nên thỉnh một quyển để mà tụng.

Như có nhơn-duyên gì mà đi đâu, hoặc ở giữa đường, hay là ở nơi nhà người ta, thì mình cũng dùng phương-tiện làm sao xây mặt qua hướng Tây mà niệm Phật, chớ chẳng đặng bỏ qua.

Còn những người già yếu hay là bịnh hoạn, không có thế tụng kinh và chú đã nói trên đó, thì mỗi ngày cứ thường niệm sáu chữ « **Nam-Mô A-Di-Đà Phật** », và nguyện cho mình khi sống thì thêm phước thêm duyên, đến lúc chết thì đặng sanh về Tịnh-độ.

Nếu được như vậy, thì đến khi lâm-chung chắc có Phật A-Di-Đà hay là Đức Quan-Âm, Đức Thế-Chí, hiện thân tới tiếp dẫn mình về cõi Tây-Phương Tịnh-Độ mà hưởng sự khoái-lạc đời đời.

SỰ CÚNG KIẾN

Trước khi cúng kiến, thì phải quét dọn bàn Phật cho sạch-sẽ, rồi dưng bông và trái cây mà thôi, chớ đừng cúng vật chi khác, sợ làm không tinh khiết mà mang tội.

Như kẻ nghèo, không tiền mua bông và trái cây, hay là người giàu có tiền mà ở nhằm chỗ không có hoa quả, thì lấy lòng thành kính mà đối với Phật, thắp ba cây hương rồi vái, lạy và tụng kinh cũng được.

Nói cho cùng, như không tiền mua hương mà thắp, thì cái tâm tín-ngưởng của mình cũng đủ cảm đến Chư-Phật, miễn có lòng lễ bái và tụng niệm cho thường mà thôi; chớ đừng lấy sự phàm tình mà ái ngại thì không nên.

SỰ GIÚP LẪN NHAU

Tôi xin khuyên cả trong Bổn-đạo của Chùa Linh-Sơn nên biết rằng ai nấy cũng là đồng một loài người, nhưng vì kiếp trước, kẻ tu nhiều người tu ít, nên nay mới có kẻ giàu người nghèo, kẻ làm quan người làm dân, kẻ lành mạnh người tật nguyền như thế. — Vậy phải sẵn lòng thương người cũng như mình thương lấy mình vậy.

Như ở trong làng mà có người nào, bất luận giàu hay là nghèo, quan hay là dân, mà có hoạn nạn hay là đau ốm, thì phải thù tạc vãng lai, trước là thăm viếng, sau lại chia lo với nhau, coi như có phương chi cứu giúp được thì phải ra sức trợ nhau, chớ nài công khó.

Nếu được như vậy, thì mới gọi là lòng từ-bi, là tâm bình-đẳng, và mới thiệt là con của Phật.

Vã lại có tạo nhơn thì có kiết quả; hễ mình ngày nay biết thương người và giúp người, thì ngày sau mình có việc gì, kẻ khác cũng thương mình và giúp mình lại. — Đó là công lệ xưa nay nhứt định như vậy.

CHỨC QUẢN-SỰ

Trong làng nào có đông đảo Bổn-đạo của Chùa Linh-Sơn, thì có trạch cữ một người Chánh Quản-Sự và một người Phó Quản-Sự, để chỉ bảo sự tu hành cùng lo lắng việc tống táng trong lúc lâm-chung.

Chức Quản-Sự hoặc ban cho ông trụ-trì chùa Phật ở trong làng, hoặc ban cho một người cư-sĩ, tùy theo người nào có đạo-đức và giới-hạnh hơn thì dùng.

Bổn phận của người Quản-Sự phải khuyên bổn-đạo tuân theo thể-lệ nầy mà tu hành và trợ giúp lẫn nhau trong cơn hoạn nạn.

Người Quản-Sự không được phép thâu tiền chi của Bổn-đạo mà để-dành nhu dụng về sự quan hôn tang tế.

Phận người Quản-Sự giữ cất hai lá phan và một tấm hoành có đề 18 chữ Hán như dưới đây:

南圻研究佛學會靈山寺會館本道

哀送西歸

NAM-KỲ NGHIÊN-CỨU PHẬT-HỌC HỘI,
LINH-SƠN-TỰ HỘI-QUÁN, BỔN-ĐẠO
AI TỐNG TÂY QUI

Nghĩa là Bổn-đạo Chùa Linh-Sơn, Hội-quán của Hội Nam-Kỳ Nghiên-Cứu Phật-Học.

THƯƠNG NGƯỜI ĐƯA VỀ TÂY-PHƯƠNG

Mỗi người Quản-Sự đều có giữ một cuốn sổ vãy sao lục những tên họ và tuổi tác của mấy người bổn-đạo chùa Linh-Sơn ở trong làng mà giao cho mình coi sóc sự tu hành và sự tống táng.

Khi hay tin người bổn-đạo nào qua đời, thì người Quản-Sự phải xem trong cuốn sổ vảy đã nói trên đó coi quả có tên họ, thì phải gạch đi và đề ngày chết vào, rồi chạy tờ lên chùa Linh-Sơn,

đặng bôi tên người bất hạnh ấy trong sổ cái bổn đạo.

LÚC LÂM-CHUNG

Như có người bổn-đạo của chùa Linh-Sơn lâm-chung, thì các người bổn-đạo ở trong làng phải thù tạc vãng lai mà chia buồn cùng ai-quyến và tụng kinh chú nguyện mà cầu cho linh-hồn người bất-hạnh được siêu sanh Tịnh-độ.

Khi lâm-chung, thì tùy theo lòng bi-niệm của các người bổn-đạo đến viếng, ai muốn cúng điếu thứ gì cũng được, hay là giúp công đở nhọc giùm cho ai-quyến cũng phải, miễn là được sự liên-lạc với nhau thì tốt hơn.

Như trong làng có người bổn-đạo của chùa Linh-Sơn qua đời, thì người Quản-Sự đem tấm hoành có đề 18 chữ Hán đã nói trên đó, hay là giao cho ai-quyến của người bất-hạnh ấy đem về nhà mà treo trước quang-tài; còn hai lá phan thì cắm trước hai bên đầu hàng.

Đến bữa tống táng, dùng tấm hoành và hai lá phan đó mà đưa linh-cửu lên huyệt, rồi khi về nhà tiến-vong, thì treo một tấm hoành bằng vải

trắng trước bàn linh cho đến mãn tang, cũng có đề 18 chữ Hán như đã nói trên đó vậy, đặng tỏ dấu rằng đến lúc biệt ly mà Chùa Linh-Sơn cũng chẳng lìa bổn-đạo.

Như chỗ nào ít bổn-đạo, không có trạch cữ người Quản-Sự mà đến khi có người nào qua đời, thì trong mấy người bổn-đạo ở chỗ đó được phép viết 18 chữ Hán ấy vào một tấm vải trắng mà đi điếu cho người từ-trần.

Còn giả như trong làng nào có một vài người bổn-đạo chùa Linh-Sơn mà thôi, thì đến lúc lâm-chung, ai-quyến được phép tự viết 18 chữ Hán đó vào một tấm vải trắng mà dùng đưa linh-cửu đến huyệt, rồi đem về treo trước bàn linh đến mãn tang.

SỰ CẦU SIÊU CHO VONG-LINH VÀ TIÊN-NHƠN

Đến ngày làm tuần cho vong-linh hay là đến ngày cúng kỵ tiên-nhơn, thì phải hết lòng thành kính mà cầu Phật tụng kinh, đặng nguyện cho vong-linh hay là tiên-nhơn thoát chốn u-đồ, siêu sanh Tịnh-độ.

Cần nhứt phải biết rằng sự kỳ siêu nhờ có sức hộ-niệm của nhiều người, thì vong-linh hay là tiên-nhơn của mình mới đặng mau siêu thoát.— Vậy thì trong khi làm tuần hay là cúng kỵ, mình phải thân hành đến yêu cầu mấy người đồng-đạo ở lối xóm tới mà tụng kinh chú nguyện giùm thì càng tốt nữa.

Còn như có người bổn-đạo nào muốn làm lễ ấy tại chùa trong làng mình thì cũng được, nhưng phải yêu cầu mấy người đồng-đạo đến tụng kinh chú nguyện giùm.

SỰ GIÚP ÍCH CHO HỘI NAM-KỲ NGHIÊN-CỨU PHẬT-HỌC

Những người bổn-đạo chùa Linh-Sơn nên biết rằng: đã qui-y về chùa ấy là mong đến lúc lâm-chung nhờ Phật độ vong-linh và được phép treo trước bàn linh một tấm hoành có đề 18 chữ Hán đã nói trên đó; còn đương khi hiện-tại nầy, thì phòng có tôi binh vực và chỉ bảo trong cơn hoạn-nạn tai-biến.

Vậy thì những người bổn-đạo nào gia-tư dư đủ, thì nên vào Hội Nam-Kỳ Nghiên-Cứu Phật-Học, mỗi năm tổn có 12$00, đặng chung lo cho đạo;

còn kẻ đủ ăn đủ mặc, thì nên mua mỗi người một số đồng-niên « Từ-Bi-Âm », mỗi năm giá có 4$00, trước là mình xem đặng rõ chơn lý của Phật, rồi để dành ngày sau cho con cháu mình xem nữa, mà lại mình cũng được giúp ích về phần tài-chánh cho Hội. — Đó cũng là một sự có phước đức lớn.

Còn những kẻ nghèo nữa, thì mỗi năm, bốn người chung đậu mỗi người 1$00, hay là tám người chung đậu mỗi người 0$50 mà mua một số tạp-chí ấy, để xem chung với nhau. -- Đó cũng là một phương trợ đạo và lại đặng nhờ đó mà gieo giống Phật về sau, thì lợi ích biết bao.

Nói tóm lại, tôi khuyên gắng các người Bổn-đạo Chùa Linh-Sơn mấy đều đã bày tỏ trên đó, là ý tôi muốn cho Hội Nam-Kỳ Nghiên-Cứu Phật-Học mau phát đạt, Phật-giáo mau phổ-thông, và ai nấy cũng trồng gốc thiện-căn đặng ngày sau được trọn nên phước-quả mà chung hưởng cuộc an-lạc với nhau; chớ tôi không có hi-vọng sự gì khác nữa.

Saigon, ngày 26 Juin 1934.

TRẦN-NGUYÊN-CHẤN

COMMIS TẠI DINH ĐỊA-PHƯƠNG SAIGON-CHỢLỚN

Chủ Chùa Linh-Sơn

Tirage 9000 Exemplaires

Saigon Le 26 Juin 1972

P.pon NGUYEN-VAN-CUA

LE FONDE DE POUVOIRS